

Warszawa, dnia 19 sierpnia 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 630/21

1

2 WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko

Sędziowie: SO Sebastian Mazurkiewicz

SO Beata Tymoszków

protokolant: protokolant sądowy Adrianna Sadowska

4 przy udziale prokuratora Marii Jaskuły

po rozpoznaniu dnia 19 sierpnia 2022 r.

5 sprawy Z. K., syna S. i F., ur. (...) w W.

6 oskarżonego o przestępstwo z art. 177 § 2 kk

7 na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

8 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

9 z dnia 11 lutego 2021 r. sygn. akt III K 888/19

1. na podstawie art. 105 § 1 i 2 k.p.k. prostuje oczywistą omyłkę pisarską w zaskarżonym wyroku w ten sposób, że w miejsce zapisu „do posesji nr (...)” wpisuje „do posesji nr (...)”;

2. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

3. zasądza od oskarżonego Z. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł tytułem opłaty za drugą instancję oraz obciąża go pozostałymi kosztami procesu w postępowaniu odwoławczym;

4. zasądza od oskarżonego Z. K. na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. C. kwotę 3200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w drugiej instancji.

SSO Sebastian Mazurkiewicz SSO Ludmiła Tułaczko SSO Beata Tymoszków

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 630/21	
Załącznik dołącza się w	1		

każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 11 lutego 2021r. sygn. III K 888/19		
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany		

w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania	

	środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
.2.1.1.1.		Z. K.	Naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym polegające na niezachowaniu szczególnej ostrożności przy zmianie pasa ruchu,	Opinia biegłego T. D.	413-426, 446-452, 463-464

			niewłaściwa obserwacja drogi za pojazdem, podjęcia wykonania manewru skrętu w lewo, zajechanie drogi motocykliście, który w wyniku doznanych obrażeń ciała zmarł w szpitalu. Czyn z art. 177 § 2 k.k.		
2.1.1.2.		Z. K.	Przed wykonaniem manewru skrętu w lewo włączył lewy kierunkowskaz. Czyn z art. 177 § 2 k.k.	Wyjaśnienia oskarżonego Zeznania świadka P. K.	330v 331v
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.1.2.	Z. K.	Zachowanie szczególnej ostrożności poprzez uważną obserwację drogi z tyłu za pojazdem Czyn z art. 177 § 2 k.k.	Wyjaśnienia oskarżonego Zeznania świadka P. K.	330v; 331v	

0.12.2. Ocena dowodów			
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1.	Opinia biegłego T. D.	Sąd odwoławczy opinię biegłego T. D. uznał za w pełni wiarygodną gdyż jest ona pełna jasna, poparta wykonaną przez biegłego symulacją ruchu poszczególnych pojazdów biorących udział w wypadku drogowym. Motocyklista poruszał się z prędkością ok.47 km/h zaś ciężarówka S. z prędkością ok.33 km/h. Od chwili gdy samochód S. rozpoczął skręt w lewo do chwili zderzenia motocykl Y. pokonał odcinek drogi o długości około 24m i kierowca samochodu S. miał możliwość	

		<p>zauważenia motocyklisty przed wykonaniem manewr skrętu w lewo do posesji, co przedstawia odpowiednia symulacja. Także kierujący motocyklem miałby ewentualnie możliwość uniknięcia zderzenia z samochodem gdyby w tym pojeździe lewy kierunkowskaz został włączony zawczasu.</p>	
2.1.1.2.	Wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadka P. K.	<p>Zeznania świadka P. K. i wyjaśnienia oskarżonego nawzajem się potwierdzają. Wynika z nich, że przed wykonaniem manewru skrętu w lewo oskarżony włączył lewy kierunkowskaz. Pozostali świadkowie nie pamiętali czy oskarżony włączył kierunkowskaz. Należy więc uznać, że brak jest dowodu aby skutecznie podważyć</p>	

		<p>wyjaśnienia oskarżonego. Należy uznać, że przed skretem w lewo włączył kierunkowskaz.</p>	
<p>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięzłe o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>2.1.2.1. 2.1.2.2.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadka P. K.- w zakresie wskazania, iż oskarżony przed wykonaniem manewru skretem w lewo upewnił się patrząc w lewe lusterko boczne czy może bezpiecznie skręcić.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego i zeznania świadka P. K. na okoliczność, iż oskarżony prawidłowo obserwował drogę z tyłu za pojazdem i upewnił się, że może bezpiecznie wykonać manewr skretem w lewo nie są wiarygodne. Jak wynika z opinii biegłego T. D. gdyby</p>	

		oskarżony przed wykonaniem manewru skrętu w lewo obserwował drogę za swoim pojazdem w lusterku bocznym to musiałby zauważyć motocykl poruszający się lewym pasem. Miał więc możliwość uniknięcia wypadku poprzez zaniechanie wykonania skrętu w lewo do czasu przejazdu motocyklisty.	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	-obraza przepisów	# zasadny	
3.2.	postępowania mająca wpływ na	# częściowo zasadny	
3.3.	teść wydanego wyroku :	# niezasadny	
3.4.	1.art 7 k.p.k. poprzez dowolną, nieobiektywną i niezrozumiałą, a		

nie swobodną z
uwzględnieniem
zasad
prawidłowego
rozumowania
ocenę materiału
dowodowego
zgromadzonego
w sprawie tj.
zeznań świadka
P. K. i wyjaśnień
oskarżonego, w
części dotyczącej
wyłączonego
kierunkowskazu
przed
manewrem
skrętu w lewo
pojazdem S. oraz
upewnienia się,
co do możliwości
bezpiecznego
wykonania
przedmiotowego
manewru,
polegającą na
apriorycznym
uznaniu, że są
niewiarygodne
albowiem
oskarżony, jak
i bezpośredni
świadek
zdarzenia syn
oskarżonego, w
sposób
naturalny
zainteresowani
są wynikiem
postępowania.

A ponadto
przedstawiony
przez nich
przebieg
zdarzenia nie
ma w materiale
dowodowym
skutecznej
przewagi

podczas gdy
żaden przepis
prawa nie
uzależnia
przyznania mocy
dowodowej
jednemu z
dowodów od
potwierdzenia
go innymi
dowodami
stanowiącymi
przeciwagę w
szczególności
gdy nie ma
innych
przeciwnych
dowodów lub nie
ma możliwości
przedstawienia
sądowi innych
dowodów, a
żaden ze
świadców tj. .M.
L., S. D. i A, J. nie
zaprzeczył, że
kierunkowskaz
był włączony
oraz, że
oskarżony
upewnił się
wcześniej, co
do możliwości
manewru skrętu
w lewo. Także
biegły nie był w
stanie
zaprzeczyć, że
kierunkowskaz
był włączony
oraz że
oskarżony
upewnił się
wcześniej, co
do możliwości
bezpiecznego
wykonania
manewru skrętu
w lewo pomimo,
że opinia

	<p>biegłego w tym zakresie budzi uzasadnione wątpliwości albowiem to sąd orzeka czy faktycznie zostały złamane przepisy prawa ruchu drogowego, jakie i przez kogo, a nie biegły, który w tym zakresie wczuł się w rolę sądu i zastąpił sąd rozstrzygając o winie oskarżonego;</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut jest częściowo zasadny.</p> <p>Włączenie lewego kierunkowskazu sygnalizującego zamiar skrętu w lewo to nie są wszystkie obowiązki kierowcy zobowiązanego do zachowania szczególnej ostrożności przy wykonywaniu tego manewru. Powinien on</p>			

jeszcze upewnić się czy nie jest wyprzedzany z lewej strony przez inny pojazd. Tak też postanowił Sąd Najwyższy w dniu 12 sierpnia 2009 r. V KK 34/09 stwierdzając, że: „Warunkiem sprostania obowiązkowi szczególnej ostrożności, nałożonemu na uczestnika ruchu drogowego w sytuacjach wskazanych w ustawie, jest nieustająca obserwacja sytuacji na drodze, umożliwiająca percepcję wszystkich zmian i odpowiednie dostosowanie się do nich. Odbiega od takiego modelu zachowania wykonywanie manewru skrętu w lewo, bez upewnienia się, czy nie spowoduje on zajechania drogi także pojazdowi jadącemu z tyłu. Zaniechanie takiego upewnienia się o

braku zagrożenia przy wykonywaniu skrętu w lewo oznacza niezachowanie szczególnej ostrożności, jako warunku prawidłowego wykonania manewru zmiany kierunku jazdy, określonego w art. 22 ust. 1 prawa o ruchu drogowym, a tym samym naruszenie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym.”

Jak wynika z opinii biegłego T. D., wydanej w toku postępowania odwoławczego, gdyby oskarżony Z. K. przed wykonaniem manewru skrętu w lewo upewnił się poprzez spojrzenie przez lusterko boczne czy nie zajedzie drogi pojazdowi jadącemu z tyłu to dostrzegłoby na lewym pasie jadącego motocyklistę R. C.. Możliwość dostrzeżenia motocyklisty biegły przestawił

w formie
symulacji
dołączonej do
opinii. Wnioski
opinii biegłego
T. D. należy
odnieść także do
zeznań świadka
M. L. (2), z
których wynika,
że w chwili
gdy motocyklista
R. C. rozpoczął
wyprzedzanie
pojazdów
jadących przed
nim to
oskarżony
prowadząc
ciężarówkę S.
nadal jechał
prosto swoim
pasem ruchu a
następnie nagle
zaczął skręcać
w lewą stronę
zjeżdżając drogę
motocykliście.
Zajechanie drogi
spowodowało, że
motor uderzył
w lewy bok
samochodu S., a
motocyklista R.
C. na skutek
odniesionych
obrażeń ciała
zmarł w szpitalu
pomimo
zabiegów
medycznych
podjętych w celu
ratowania jego
życia. Materiał
dowodowy
rozszerzony
przez sąd
odwoławczy
wskazuje więc,
że oskarżony

nie upewnił się poprzez uważną obserwację drogi z tyłu przez lusterko boczne czy może bezpiecznie skrócić w lewo bo gdyby to uczynił przed wykonaniem tego manewru to musiałby zauważyć motocyklistę jadącego lewym pasem. W świetle powyższych okoliczności nie można uznać za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego, który twierdził, że dwukrotnie patrzył przez lusterko boczne przed wykonaniem manewru skrętu w lewo na drogę za swoim pojazdem i nie zauważył motocyklisty. Opinia biegłego inż. T. D. potwierdziła wyliczenia prędkości obu pojazdów dokonane przez biegłego P. H. w toku postępowania przed sądem I instancji. Motocyklista R. C. jechał z

prędkością ok. 47 km/h czyli nie przekroczył prędkości administracyjnie dopuszczalnej w miejscu zdarzenia. Biegły oparł się na śladach ujawnionych na miejscu zdarzenia w tym śladu hamowania motocykla. Także z zeznań świadka M. L. (3), który nadjeżdżając z przeciwnego kierunku ruchu samochodem ciężarowym miał najlepsze warunki do prowadzenia obserwacji wynika, iż motocyklista nie jechał szybko. Tak więc prędkość motocyklisty nie wpływała na możliwość jego dostrzeżenia przez oskarżonego gdyż od chwili gdy samochód S. rozpoczął skręt w lewo do chwili zderzenia, motocykl Y. pokonał odcinek o długości ok. 24 m. Należy dojść do wniosku, że oskarżony

nie spojrzął w lusterko boczne przed wykonaniem manewru skrętu w lewo lub spojrzął ale nie poczynił dokładnej obserwacji, czyli nie upewnił się czy nie zajeżdża drogi pojazdowi jadącemu z tyłu, gdyż w tym czasie motocyklista znajdował się na lewym pasie drogi. Sąd odwoławczy podziela argumentację obrońcy, że należy uznać za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego o tym, że przed wykonaniem skrętu w lewo włączył kierunkowskaz. Wyjaśnienia oskarżonego potwierdził świadek P. K., zajmujący miejsce obok niego w kabinie kierowcy samochodu S.. Inni przesłuchani świadkowie: M. L. (3), S. D. (2) i A. J. (1) nie pamiętają czy był włączony kierunkowskaz,

a więc nie podważają wyjaśnień oskarżonego. Włączony lewy kierunkowskaz był widoczny dla motocyklisty, co wynika z opinii biegłego T. D.. Wykonanie przez oskarżonego nagłego manewru skrętu w lewo z włączonym lewym kierunkowskazem bez upewnienia się czy nie zajedzie drogi pojazdowi jadącemu z tyłu powoduje, iż nie zachował on szczególnej ostrożności wymaganej na podstawie art. 3 ust. 1 i art. 22 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Błędne ustalenie sądu I instancji, że oskarżony nie włączył lewego kierunkowskazu przed wykonaniem manewru skrętu w lewą stronę nie miało wpływu na przypisanie oskarżonemu winy w ramach zarzucanego mu czynu.

Zarzut		
<p>- obraza art. 4 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. poprzez zastąpienie przez sąd zasady in dubio pro reo zasadą skutecznej przewagi dowodów, podczas gdy z zeznań świadków M. L., S. D. i A. J. nie wynika, że oskarżony nie miał włączonego lewego kierunkowskazu sygnalizującego zamiar skrętu oraz nie wynika, że nie upewnił się wcześniej co do możliwości bezpiecznego wykonania manewru skrętu w lewo. Także opinia biegłego w tym zakresie nie jest do przyjęcia albowiem nie jest możliwe ustalenie przez biegłego tych okoliczności, w szczególności gdy nie zostały zabezpieczone ślady hamowania motocykla, a próba</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

wyciągnięcia wniosków przez biegłego w tym zakresie jest dywagacją lub polemiką opartą jedynie na przypuszczeniach biegłego ale nie na faktach. Zgodnie z art. 4 k.p.k. sąd zobowiązany jest badać oraz uwzględniać okoliczności przemawiające także na korzyść oskarżonego, w szczególności gdy żaden inny dowód nie stoi w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego i bezpośredniego świadka zdarzenia P. K. oraz zasadą in dubio pro reo a nie zastąpienie w.w. prawnych nakazów apriorycznym imperatywem żądania przedstawienia dowodu skutecznej przeciwwagi, co nie jest możliwe ze względu na brak innych przeciwnych dowodów oraz świadków biorących udział w zdarzeniu i nie wynika z żadnego

przepisu prawa procesowego. Sąd Najwyższy wielokrotnie zwracał uwagę na podobne niedopuszczalne praktyki podkreślając, że nie ma dowodów lepszych lub gorszych zwłaszcza, że świadek P. K. i oskarżony od samego początku w sposób konsekwentny i logiczny opisywali, jak wygadał manewr skrętu, kiedy oskarżony upewnił się co do możliwości bezpiecznego wykonania manewru skrętu i kiedy został włączony kierunkowskaz sygnalizujący zamiar skrętu w lewo, zwłaszcza, że oskarżony przez dłuższy czas przed skrętem jechał bardzo wolno, (fakt bezsporny) dodatkowo sygnalizując zamiar skrętu w lewo;

Zwiąże o powodach uznania zarzutu

za zasadny,
częściowo
zasadny albo
niezasadny

Zarzut jest
częściowo
zasadny.

Sąd odwoławczy
podziela pogląd,
iż sąd I instancji
naruszając art.
7 k.p.k. uznał,
iż oskarżony nie
włączył lewego
kierunkowskazu
przed
wykonaniem
manewru skrętu
w lewo.

Wyjaśnienia
oskarżonego,
który stanowczo
twierdził, że
włączył
kierunkowskaz
znajdują
potwierdzenie w
zeznaniach
świadka P. K..

Pozostali
świadkowie nie
pamiętali czy
oskarżony
włączył
kierunkowskaz
przed
wykonaniem
manewru skrętu
w lewo. Nie
można więc
twierdzić, iż
zeznania
świadków M. L.
(3), S. D. (2), A.
J. (1) podważają
wyjaśnienia
oskarżonego.

Należy dojść do wniosku, że oskarżony włączył lewy kierunkowskaz gdyż żaden z dowodów nie pozwala wykluczyć tej wersji zdarzenia, w tym także opinii obu biegłych.

Włączenie lewego kierunkowskazu, zwłaszcza tuż przed wykonaniem skrętu w lewo, nie spełnia kryteriów zachowania szczególnej ostrożności.

Nagle wykonanie manewru nawet z włączonym kierunkowskazem uniemożliwiło motocykliście podjęcie skutecznych działań obronnych.

Motocyklista miał możliwość uniknięcia wypadku tylko wtedy gdyby kierunkowskaz uprzedzający o skręcie w lewo został włączony odpowiednio wcześniej przed wykonaniem manewru. Aby zachować

<p>szczególną ostrożność należało przede wszystkim przed skrętem upewnić się w lusterku bocznym czy nie dojdzie do zajechania drogi pojazdowi znajdującemu się z tyłu. Tego obowiązku oskarżony nie wykonał, gdyż jak wynika z opinii biegłego T. D. oskarżony w lusterku bocznym mógł zauważyć motocyklistę a wtedy powstrzymałby się przed skręceniem w lewo. Gdyby wstrzymał wykonanie manewru do wypadku by nie doszło. W pozostałej części zarzut został omówiony w punkcie punktu 3.1.</p>		
Zarzut		
<p>-obraza art. 4 k.p.k. i art. 167 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k. poprzez brak powołania przez sąd drugiego biegłego, w</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

sytuacji w której porządkowana w sprawie opinia biegłego była niepełna oraz niejasna, a udzielona przez biegłego w trakcie przesłuchania uzupełniająca opinia ustna, nie usunęła wątpliwości powstałych na tle pisemnej opinii biegłego. W konsekwencji oparcie się w procesie orzekania na sporządzonej przez biegłego opinii pisemnej oraz uzupełniającej opinii ustnej, która jest niepełna, niejasna, niezrozumiała i nielogiczna w części dotyczącej ustalenia przez biegłego prędkości motocykla Y. prowadzonego przez R. C., podczas manewru wyprzedzania kolumny co najmniej 3 aut jak i prędkość nie większej niż 45,2 km/h. Prędkość ta została błędnie wyliczona na

podstawie
skrócenia
rozstawu osi
motocykla w
następstwie
przesunięcia
przedniego
widelca po
kolizji
motocykla z
autem, bez
uwzględnienia
bardzo istotnych
paramentów,
które miały
wpływ na błędne
wyliczenia
prędkości
motocykla. Z
założeń biegłego
wynika, że
motocykl zderzył
się czołowo z
bokiem
samochodu S.,
w szczególności
hamowanie
przed kolizją,
a następnie
położenie
motocykla na
jezdni lewym
bokiem, który
przez
kilkanaście lub
nawet
kilkadziesiąt
metrów sunął po
asfalcie
wytracając swoją
prędkość
wskutek tarcia
o asfalt, a
to oznacza, że
motocykl musiał
wytracić znaczną
część prędkości
na skutek
hamowania oraz
tarcia lewym

bokiem o asfalt i nie mógł uderzyć w bok samochodu S., jak błędnie ustalił to biegły kierujący motocyklem uderzył w bok wykonującego manewr skrętu w lewo pojazdu marki S. tylko wsunął się pod niego na wysokości zbiornika z paliwem tj. 1 /2 długości auta, co widać na zdjęciu wykonanym bezpośrednio po zdarzeniu, zwłaszcza, że na karoserii samochodu S. oraz na zbiorniku paliwa w rzekomym miejscu uderzenia motocykla w bok samochodu nie było żadnego śladu w szczelności wgniecenia, otarcia lakieru lub innego mechanicznego śladu potwierdzającego błędne założenia biegłego, które miały wpływ na wyliczenie prędkości motocykla podczas manewru

wyprzedzania
kolumny aut.
Jest wysoce
nieprawdopodobne,
żeby kierujący
bardzo szybkim
motocyklem Y.
(...)(...)
ścigaczem
wyprzedzając
kolumnę, co
najmniej 3 aut
na drugim biegu
jechał z
prędkością
nieprzekraczającą
45, 2 km/h
podczas gdy tej
klasy motocykl
na 1 biegu jest w
stanie rozwinąć
prędkości około
80 km/h a
na drugim biegu
ponad 100km/
h , zwłaszcza,
że motocykl
znajdował się na
2 biegu jechał
z tak dużą
prędkością, że
oprócz świadka
L. nie był
przez innych
kierowców
nawet
zauważony.
Biegły nie
wypowiedział się
także co do
bardzo istotnej
kwestii
dotyczącej
ewentualnej
winy lub braku
winy
oskarżonego tj.
ile metrów
lewego pasa, ile
metrów jezdni za

(...) obejmowało pole widzenia w lewym lusterku samochodu S. jadącego prawym pasem ruchu i czy w tych okolicznościach i przy prawidłowo wyliczonej prędkości motocykla było w ogóle możliwe zauważenie motocyklisty w lusterku przez oskarżonego. Także szkic sytuacyjny wykonany przez biegłego nie odpowiada faktycznej drodze skrętu prawie 7 metrowego samochodu S. albowiem przy tej długości i faktycznemu promieniowi skrętu przednich kół nie byłby możliwy wjazd na stosunkowo wąską drogę wjazdową na posesje z jednego założenia, a to oznacza, że prędkość samochodu S. była o wiele mniejsza niż zostało to ustalone oraz promień skrętu przebiegał

zupełnie inaczej niż zostało to przedstawione przez biegłego, a to z kolei oznacza, że wydana opinia posiada istotne braki, w szczególności w części dotyczącej prędkości motocykla Y. podczas manewru wyprzedzania kolumny aut, prędkości (...) podczas manewru skrętu w lewo na posesję oraz zasięgu pola widzenia lewego pasa jezdni w lewym lusterku samochodu S.. Ponadto jest niezrozumiała i nielogiczna co uzasadniało przeprowadzenie z urzędu przez sąd rejonowy dowodu z opinii drugiego biegłego albo instytucji naukowej lub specjalistycznej w celu prawidłowego ustalenia w.w. zmiennych, a nie rozstrzygnięcie wątpliwości pozostałych na tle wydanej opinii na niekorzyść

<p>oskarżonego zwłaszcza, że pierwsze postępowanie przygotowawcze w tej sprawie zostało umorzone;</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Zarzut jest częściowo zasadny.</p> <p>Sąd odwoławczy na wniosek obrońcy dopuścił dowód z opinii innego biegłego w celu wyjaśnienia kwestii prędkość obu pojazdów biorących udział w wypadku oraz możliwości zauważenia motocykla przez oskarżonego. Jak wynika z opinii biegłego T. D. wyliczenie prędkości pojazdów jest zbliżone do wyliczenia, jakie dokonał biegły P. H. w toku postępowania przed sądem I instancji. Oceniając ślady</p>	

hamowania motocykla biegły T. D. wyliczył jego prędkość na ok. 47 km/h zaś prędkość samochodu S. na ok 33 km/h. Jednocześnie biegły przedstawił na wykresie, iż jest możliwe aby samochód ciężarowy wjechał skręcając w lewo do posesji z jednego „założenia”. Biegły przedstawił symulację, jak kształtowała się widoczność drogi z tyłu za samochodem S. patrząc przez lewe boczne lusterko tego pojazdu. Z tej symulacji wynika, że oskarżony miał możliwość zauważenia motocyklisty R. C. w lewym lusterku przed wykonaniem manewru skrętu w lewo. Sąd II instancji powołuje się więc na opinię wykonaną już na etapie odwoławczym przez biegłego z zakresu ruchu

drogowego o
dużej wiedzy
i doświadczeniu
inż. T. D., w
której
przedstawił
szczegółową
rekonstrukcję
wypadku.

Opinia jest
pełna, jasna,
poparta
wykonaną przez
biegłego
symulacją ruchu
poszczególnych
pojazdów
biorących udział
w wypadku
drogowym.

Biegły nie
wykluczył, iż
część drogi
hamowania
motocykl
pokonał sunąc
po asfalcie. Od
chwili gdy
samochód S.
rozpoczął
skręt w lewo do
chwili zderzenia
motocykl Y.
pokonał odcinek
drogi o długości
około 24 m i
kierowca
samochodu S.
miał możliwość
zauważenia
motocyklisty
przed
wykonaniem
manewru skrętu
w lewo do
posesji. Biegły
stwierdził także,
iż kierujący
motocyklem
miałby

<p>ewentualnie możliwość uniknięcia zderzenia z samochodem gdyby w tym pojeździe lewy kierunkowskaz został włączony zawczasu.</p>		
<p>Zarzut</p>		
<p>-błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego wyroku mający wpływ na jego treść poprzez obrazę przepisów postępowania tj. art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. skutkujących błędnym przyjęciem, że oskarżony nie zachował szczególnej ostrożności przy zmianie pasa ruchu poprzez niewłaściwą obserwację drogi za swoim pojazdem i podjęcie manewru skrętu w lewo, nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu zderzając się z prawidłowo wyprzedzającym</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

go motocyklem marki Y. podczas gdy z prawidłowo ustalonego stanu faktycznego powinno wynikać, że oskarżony od skrętu w ulicę (...) zachowywał wzmożoną ostrożność jadąc bardzo wolno z prędkością 30 km/h a może nawet i mniej niż 15 km/h zbliżając się do posesji, na którą zamierzał skręcić. Oskarżony zbliżając się do posesji włączył lewy kierunkowskaz sygnalizując wcześniej zamiar skrętu w lewo. W starych samochodach kierunkowskaz wydaje bardzo głośny dźwięk, który nie można nie usłyszeć, na co zwrócił uwagę świadek P. K. i zmniejszył prędkość tak żeby móc długim na prawie 7 metrów samochodem ciężarowym wykonać manewr 90 stopniowego

skreću w lewo.
Tak wolna jazda spowodowała, że za jadącym bardzo wolno S. jechało jeszcze kilka innych aut, w środku których jechał motocyklem Y. R. C., który pomimo tego, że jadąca przed nim kolumna samochodów jechała nienaturalnie wolno albowiem droga w tym miejscu oraz dopuszczalna prędkość pozwalała poruszać się z o wiele większą prędkością. Nie zachował szczególnej ostrożności i przystąpił do manewru wyprzedzania jadącej przed nim kolumny aut, w konsekwencji czego zderzył się a nie odwrotnie (jak błędnie zostało to opisane, że to oskarżony zderzył się z motocyklem) z prawidłowo skręcającym i sygnalizującym zamiar skrętu autem ciężarowym S.

<p>(...) prowadzonym przez oskarżonego;</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut nie jest zasadny.</p> <p>Sąd II instancji powołuje się na opinię wykonaną już na etapie odwoławczym przez biegłego z zakresu ruchu drogowego o dużej wiedzy i doświadczeniu inż. T. D., w której przedstawił szczegółową rekonstrukcję wypadku oraz ustalił prędkość obu pojazdów na podstawie śladów ujawnionych na miejscu zdarzenia.</p> <p>Opinie tę uznaje za w pełni wiarygodną gdyż jest ona pełna, jasna, poparta wykonaną przez biegłego symulacją ruchu poszczególnych</p>		

pojazdów
biorących udział
w wypadku
drogowym.
Opinia biegłego
w znacznej
części
potwierdziła
opinię wydaną
przez biegłego
P. H. w toku
postępowania
przed sądem
I instancji. Z
opinii biegłego
T. D.
jednoznacznie
wynika, że
oskarżony miał
możliwość
zauważenia
motocyklisty w
lewym bocznym
lusterku. Z
zeznań świadka
M. L. (3) wynika
jednoznacznie,
że motocyklista
rozpoczął
wyprzedzanie
gdy oskarżony
prowadził
samochód S.
prosto swoim
pasem ruchu.
Powinien więc
upewnić się
czy podczas
wykonywania
manewru skrętu
w lewo nie
zajedzie drogi
motocykliście.
Jak wynika z
opinii biegłego
T. D. gdyby
oskarżony przed
skrętem w lewo
spojrzał w
lusterko i

obserwował drogę za nim to musiałby zauważyć motocyklistę. Tymczasem manewr ten wykonał nagle zajeżdżając drogę motocykliście. Motocyklista R. C. poruszał się z prędkością ok. 47 km/h zaś ciężarówka S. z prędkością ok. 33 km/h. Od chwili gdy samochód S. rozpoczął skręt w lewo do chwili zderzenia motocykl Y. pokonał odcinek drogi o długości około 24m. Oskarżony miał możliwość zauważenia motocyklisty przed wykonaniem manewr skrętu w lewo, co przedstawia symulacja załączona do opinii biegłego T. D.. Biegły stwierdził, że kierujący motocyklem miałby ewentualnie możliwość umknięcia zderzenia z samochodem gdyby w tym

<p>pojeździe lewy kierunkowskaz został włączony zawczasu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków innego niż wydający opinię przed sądem I instancji;</p> <p>2.o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego;</p> <p>3.o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;</p> <p>4. zasądzenie kosztów w wypadku uniewinnienia;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>1.w celu pełnego wyjaśnienia sprawy sąd odwoławczy dopuścił dowód z opinii</p>		

uzupełniającej
innego biegłego-
inż. T. D.;

2. wniosek o
uniewinnienie
oskarżonego nie
jest zasadny
gdyż zebrany w
sprawie materiał
dowodowy
oceniony
zgodnie z art. 7
k.p.k.
potwierdza, iż
oskarżony jest
winny
popelnienia
wypadku
drogowego,
którego
skutkiem jest
śmierć
motocyklisty R.
C.;

3. wniosek o
przekazania
sprawy do
ponownego
rozpoznania nie
jest zasadny
gdyż materiał
dowodowy
został
uzupełniony
przez sąd
odwoławczy i
jest kompletny;

4. wniosek o
zasądzenie
kosztów nie jest
zasadny gdyż
sąd odwoławczy
utrzymał wyrok
w mocy;.

4.

OKOLICZNOŚCI

**PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności

**ZSTRZYGNIECIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

5.

**0.15.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

0.11. Przedmiot utrzymania w mocy

0.1 Wina i kara

Zwiążle o powodach utrzymania w mocy

Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że oskarżony nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru skrętu

w lewą stronę,
w wyniku czego
zajechał drogę
motocykliście,
który na skutek
doznanych
obrażeń ciała
zmarł w szpitalu.
Sąd odwoławczy
zmienił
ustalenia sądu I
instancji jedynie
poprzez uznanie,
iż oskarżony
przed
wykonaniem
skrętu włączył
lewy
kierunkowskaz,
co wynika z
zeznań świadka
P. K. oraz
wyjaśnień
oskarżonego.
Włączenie
lewego
kierunkowskazu
sygnalizującego
zamiar skrętu
w lewo to
nie są wszystkie
obowiązki
kierowcy
zobowiązanego
do zachowania
szczególnej
ostrożności przy
wykonywaniu
tego manewru.
Powinien on
jeszcze upewnić
się czy nie jest
wyprzedzany z
lewej strony
przez inny
pojazd. Tak
też postanowił
Sąd Najwyższy
w dniu 12
sierpnia 2009 r.

V KK 34/09
stwierdzając, że:
„Warunkiem
sprostania
obowiązkowi
szczególnej
ostrożności,
nałożonemu na
uczestnika
ruchu
drogowego w
sytuacjach
wskazanych w
ustawie, jest
nieustająca
obserwacja
sytuacji na
drodze,
umożliwiająca
percepcję
wszystkich
zmian i
odpowiednie
dostosowanie się
do nich. Odbiega
od takiego
modelu
zachowania
wykonywanie
manewru skrętu
w lewo, bez
upewnienia się,
czy nie
spowoduje on
zajechania drogi
także pojazdowi
jadącemu z tyłu.
Zaniechanie
takiego
upewnienia się o
braku
zagrożenia przy
wykonywaniu
skrętu w lewo
oznacza
niezachowanie
szczególnej
ostrożności, jako
warunku
prawidłowego

wykonania manewru zmiany kierunku jazdy, określonego w art. 22 ust. 1 prawa o ruchu drogowym, a tym samym naruszenie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym.” Jak wynika z opinii biegłego T. D., wydanej w toku postępowania odwoławczego, gdyby oskarżony Z. K. przed wykonaniem manewru skrętu w lewo upewnił się poprzez uważną obserwację przez lusterko boczne czy nie zajedzie drogi pojazdowi jadącemu z tyłu to dostrzegłoby na lewym pasie jadącego motocyklistę R. C..

Możliwość dostrzeżenia motocyklisty biegły przestawił w formie symulacji dołączonej do opinii. Z tych powodów sąd odwoławczy uznał, iż rozstrzygnięcie sądu I instancji jest prawidłowe.

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięzłe o powodach zmiany			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
1	Sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej dotyczące numeru posesji.		

	Jak wynika z treści zarzutu, szkicu miejsca zdarzenia, wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadków prawidłowy numer posesji, do której zamierzał wjechać oskarżony to 224 B.	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3. 4.	O kosztach procesu sąd odwoławczy orzekł na podstawie art. 634 k.p.k. i art. 627 k.p.k. oraz na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych oraz na podstawie § 15 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015r.	

	uwzględniając rachunek przedstawiony przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego M. C..	
7. PODPIS		
SSO Sebastian Mazurkiewicz SSO Ludmiła Tułaczko SSO Beata Tymoszów		

Załącznik Nr 1

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wina		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana